

МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ ЛОГВИНЕНКО

Михайло Семенович Логвиненко народився 16 вересня 1921 року в селі Бузинове Іванівського району Одеської області, закінчив Янівську (Іванівську) середню школу. 1939 р. вступив до Харківського інституту журналістики, але через хворобу змушений був піти з першого курсу. Натомість влаштувався на посаду літпрацівника в Іванівську районну газету. У січні 1942 р. був мобілізований до лав Радянської Армії, брав участь у боях у складі 71-ї стрілецької дивізії 13 і 70-ї армії 1-го Українського і 2-го Білоруського фронтів). У складі діючої армії перебував на території Польщі (1944–45) та Німеччини (1945–46). Нагороджений орденами Вітчизняної війни II ст. (1944), Червоної Зірки (1945) й медалями “За сміливість”, “За перемогу над Германією 1941–1945 рр.” та ін.

З 1946 р. працював завідувачем відділу Дніпропетровської обласної газети “Зоря”, згодом обіймає посаду зав. відділу літератури в газеті “Молодь України” (до березня 1950 р.)

та вступає до Київського педінституту ім. М.Горького, який закінчує в 1952 р. Подальші три роки – аспірант Київського університету ім.Т.Г.Шевченка; кандидатську дисертацію захистив у 1961 р.

Працював також Михайло Семенович і заступником редактора газети “Радянське Поділля” (Хмельницький, 1950–57), і завідувачем відділу літератури (1957–62), а згодом заступником відповідального редактора у республіканській “Робітничій газеті” (1962–70). Отже, літературознавство влюбовав після того, як випробував себе в журналістиці, де він приділяв велику увагу питанням літератури і мистецтва, надаючи трибуну багатьом науковцям, письменникам і, зокрема, молодим критикам; був автором літературно-критичних розвідок “Микола Островський – художник слова” (1956), “Правда і характер. Думки про сучасну прозу” (1962), “Прапороносець епохи” (1963), “Література і наука” (1965), “Творець нового світу” (1966), “Людина в суспільстві й літературі” (1969) та статей в журналах “Вітчизна”, “Прапор”, “Радянське літературознавство”, “Радуга”, “Україна” та ін.

З грудня 1970 р. М.С.Логвиненко – старший науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України, де працює до 1984 р. Одна за одною виходять книжки “Натан Рибак. Критично-біографічний нарис” (1972) і “Художник у сучасному світі. НТР і література” (1973), “Романи Вадима Собка” (1978) та ін. Водночас М.С.Логвиненко виконує обов’язки заступника головного редактора журналу “Радянське літературознавство” (1973–1978), продовжує публікувати статті, огляди, рецензії у наукових збірниках, у газетах і журналах, бере участь у міжнародних та всесоюзних форумах критиків і літературознавців.

Член комісії критики і теорії літератури СПУ, приймальної комісії з роботи з молодими письменниками Київської організації СПУ, член журі Республіканської премії в галузі літературно-художньої критики, редколегії журналів “Радуга”, “Радянське літературознавство”. Йому належить низка творчих портретів і спогадів про видатних українських письменників, зокрема, П.Тичину, А.Малишка, М.Бажана, П.Усенка, Ю.Збанацького, Ф.Маківчука, О.Ільченка. Працював над цим до останньої хвилини життя...

Світла пам’ять про Михайла Семеновича Логвиненка – талановиту, порядну і скромну людину – назавжди залишиться з тими, хто його знав, з ким він працював.